

Monika.ttf

Monika

V Čezáre zil istý muž menom Kornélius, stolač kohorť, zvanej Itabká. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustanovične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl ľajne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a osloviaje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prečaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a twoje almužiny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz posíli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvoch služov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poskal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vysiel okolo poľudnia na strechu modliť sa. Keď uhybladol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vyráženia. Videl otvorené nebo a zostupoval akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spustané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvrnožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I nazrel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Najkým činom, Pane, veď som nikdy nejedol nícia poškurnené a nečiste.“ Hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očaká, ty nenazývaj poškurnený.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za ľúk, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poskal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtalci sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ta traja muži. Vstaň teda, zdí doľu a bez vŕhania chod s nimi, lebo som ich ja poskal.“ Peter zistiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste príšli?“ Oni povedali: „Stolač Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostať pokyn od sväteho anjela aby si ta pozval do domu a vypočul twoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a po hosti. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevaďali. V ďalší deň príšiel do Čezarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel v ústrety, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vysiel dnu a našiel tam mnogo zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spočíti ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškurneným alebo nečistým človekom. Preto som príšiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevi a povedal mi: „Kornélius, twoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na twoje almužiny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som teda poskal po teba a ty si dobre urobil, že si príšiel. A teraz sme my všetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázał.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Mňa ozajoznávam, že Boh nenadzíria nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivosť. Synom Izraela zoskal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Panom všetkých: Vy viete, čo sa počnúci od Galilej po koste, ktorí hľasal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkeho, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmršťuchostani jedli a plili. A prikázał nám, aby sme ľudu hľásili a dowiedčovali, že to jeho Boh ustanovił za sudsú živých i mŕtvych. Jemu výdzávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiaholne odpustenie hriechov každého, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počivali slovo. A veriaci z obrezky, čo príšli s Peterom, žali, že sa dar Ducha svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovorit jazykmi a velebit Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení ti, čo dostali Ducha svätého tak ako my?“ A rozkázał ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.